

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਕੁਠਿਆਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿਮਲਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ।

1951 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 494 (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਕੇਸ)।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 66(2) - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਵਾਲ , ਕੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਕੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਯੂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 1,91,000 ਰੁ. ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 32,000 ਰੁ. ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਗਏ ਮੁਨਾਫੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ 18,766 ਰੁਪਏ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ? ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ 18,766 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਰਿਮਿਟੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਗਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ

VOL VH ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਾਨਕੀਦਾਸ ਕਾਲੂਰਾਮ, ਰੇਵਾੜੀ (1), ਰਾਮਾ-ਸਵਾਮੀ ਪਿੱਲੈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (2), ਸੋਨਾਰਾਮ-ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। (3), ਰੀ- ਮੁਰਗੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ (4), SA ਸੁਬੀਆ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਮਦਰਾਸ (5) ਦਾ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਐਲਨ (6), ਤਾਰਾ ਚੰਦ-ਪੋਟੂ ਮਾਲਵ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (7), ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ: ਵਡੀਲਾਲ-ਲੱਲੂਭਾਈ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (8) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਬਾਗਲਾ (9), ਅਤੇ ਟਰਨਰ ਮੋਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (10), ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

(I) ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 32,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

(II) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦਾ ਨੂੰ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(III) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(IV) ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ? ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ 32,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰ. 2453 ਆਫ 1948-49, ਆਰ.ਏ. ਨੰ. 813 ਆਫ 1949-50, 7 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਏ.ਐਲ. ਸਹਿਗਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਸ਼ੰਕਰਰਾਮਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।)

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਹੋਮ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ -ਕੁਠਿਆਲਾ ਸੇਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੀਨਰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ 1944-45 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਤੌਰ ਸੇਸੀ ਨੇ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 1,91,000

ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ 1943-44 ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ 1,57,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 1,25,000 ਰੁ. ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਰੁ. 29,000 ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 3,000 ਰੁ. ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹਲਕੇ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ. 32,000 ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਮਾਇਆ ਮੁਨਾਫਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ 18,766 ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 'ਕਾਨੂੰ' ਨਵੇਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜ ਸਵਾਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ:-

"(i) ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 32,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। .

(ii) ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ। 32.000 ਨੂੰ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਭੇਜਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(iii) ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(iv) ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ? ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ 32,000 >> ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਮਾਇਆ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ.

ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ

(v) ਕੀ ਕਪੂਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਜੇ. ਰਿਕਾਰਡ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ 'ਆਮਦਨੀ' ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਪਰ 7 ਅਗਸਤ 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ "ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ", ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਮੁਨਾਫਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਇੱਕ "ਤੱਥ ਦਾ ਸਿੱਟਾ" ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਹਨ-

"1. ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਵਿੱਚ 32,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ।

2. ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਹੈ ਨੂੰ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਚਨਾਤਮਕ ਭੇਜਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ '1942-43 ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

4. ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ? ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1942-43 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੁਬਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੁ. 18,766 ਜੋ ਕਿ ਜੁਬਲ-ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੰ. ਮੁਨਾਫਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਪੀਲੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿਚ 32,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਭ ਜੋ ਇਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਦੁਬਾਰਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਜਾਂ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 32,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ।

ਸਵਾਲ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਕੀ. 32,000 ਰੁਪਏ ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਵੇਲ ਵਿਲ ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ

ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ 18,766 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। ਕੁਠਿਆਲਾ

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ "16" ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਾਨਕੀਦਾਸ ਕਾਲੂਰਾਮ, ਰੇਵਾੜੀ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। remit-K. ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਪੂਰ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਟੈਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੋਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਮਿਟੈਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ। , ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਖਾਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿਮਿਟੈਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਸਾਲ ਦਾ ਲਾਭ 43,531 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. , ਜਿਸਦਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਰਿਮਿਟੈਸ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ (1) (ਬੀ) (ii) ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਧਾਰਾ 14(2)(ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਿਆ ਸੀ।

ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ

(1) 17 INR 406

ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਠਿਆਲਾ ਮਦਰਾਸ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ- " ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੌਮਿਨੀ-ਵਿਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ। ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਟੈਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸੋਨਾਰਾਮ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕਪੂਰ ਹੈ। ਜੇ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (2), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ

ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਉਸ ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਕ ਆਪਣੀ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਵਾਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੁੜ ਮੁਰਗੱਪਾ ਚੇੱਟੀਅਰ (3) ਵਿੱਚ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮੁਨਾਫਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪੰਨਾ 467 'ਤੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਸ (1903 ਏ.ਸੀ. 129) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ-

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਕੀਤੀ- ਕੁਠਿਆਲਾ ਸੰਕਲਪ

ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ- ਦ ਕਮਿਸਕਲੂਸਿਵ।

ਐਸ.ਏ. ਸੁਬਜ਼ਾਹ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੀ ਸਿਮਲਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ

ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਐਲਨ (2) ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ)।

ਸਕਾਟਿਸ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਕੇਸ, (2) ਵਿੱਚ, £1,500,000 ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਅਜੇ ਵੀ £1,800,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਵੇਸ਼ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਨੇ ਹਰੇਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਿਮਿਟੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਸ ਤਰੱਕੀ ਵੱਲ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਐਕਸਚੈਂਜਰ ਦੇ ਲਾਰਡ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀ। ਲਾਰਡ ਮੋਲਾਰੇਨ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੰਡ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਪਨਾਮ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਪੰਨਾ 134 'ਤੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ-

ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਿਨ ਲਾਲ ਲਾਰਡ ਸ਼ੰਦ, ਪੰਨਾ 136 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: ਕੁਠਿਆਲਾ

"ਸਵਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ।"

ਕਮਿਸ਼ਨ- ਲਾਰਡ ਡੇਵੀ ਦਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੰਨਾ 137 'ਤੇ ਕਿਹਾ:-

ਆਮਦਨ- ਟੈਕਸ:

ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ" ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਹੈ।

ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਭ."

ਲਾਰਡ ਰੈਬਰਟਸਨ ਨੇ ਪੰਨਾ 138 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:-

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸਨ, ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਾਲ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ।

ਤਾਰਾ ਚੰਦ-ਪੋਹੂ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। come-tax, Punjab (1), ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬ੍ਰਾਂਚ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਜਾਨਕੀਦਾਸ ਕਾਲੂਰਾਮ (2) ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਕਿਹਾ-

"ਵਿਪਰੀਤ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਲਾਭ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਨ ਲਾਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਠਿਆਈ ਤਾਕਤ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ- ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ.. ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵਾਲ-ਕਪੂਰ.. ਜੇ. ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਧਾਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

ਮੈਂ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਦੀ ਰਾਇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵਦੀਲਾਲ ਲੱਲੂਭਾਈ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (1) ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਤੁਕੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੇਤੁਕੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਰਮਾ: ਬਨਾਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਬਾਗਲਾ (2), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਟਰਨਰ ਮੋਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਕੇਸ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਈ ਸੀ

ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਨੇ ਕੁਠਿਆਲਾ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਟਰਨਰ ਮੋਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ, ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਟਰਨਰ ਮੋਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲੂਣ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਟਰਨਰ ਮੋਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਦਲਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਸਿਮਲਾ ਟਰਨਰ ਮੋਰੀਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੋਲ-ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੱਖੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

\$66

ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) (ਏ) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨੀ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਲੂਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 4(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ, ਆਇ। ਇਹ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਪੰਨਾ 160 ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਦਾਸ, ਜੇ.

"ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਲੇਖਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਮਦਨੀ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 4(1) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਨ ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।"

ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਬਿਪਨ ਲਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 150 ਰੁਪਏ।

ਫਲਸ਼ੌ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਾਮ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Jaswinder Kaur Translator